

Новини Трускавця та регіону

Масові заїзди продовжуються

У Трускавці продовжуються заїзди відпочивальників, таким чином наш курорт зберігає за собою статус найпопулярнішого оздоровчого курорту Західної України. Міська влада сподівається, що більша кількість відпочивальників не лише покращить фінансове становище оздоровниць, санаторіїв, вілл, готелів та пансіонатів, але і призведе до того, що поповнення в міську казну будуть не анемічними, як дотепер, а дійсно повнокровними і такими, що уможливають реалізацію багатьох позитивних проектів, напрацьованих владою та опозицією для спільного блага всієї трускавецької громади.

Губичі можуть втратити школу

ЗОШ I – II ступеня (дев'ятирічка) в с. Губичі (мікрорайон Борислава) може втратити теперішній статус. Чи буде переведена ЗОШ № 9 м. Борислава з 9-річної в 4-річну, тобто початкову, покаже найближча сесія Бориславської міської ради. Прийняття такого рішення депутатам зробило б їм ведмежу послугу, адже вже і батьки і діти з цього села висловили своє обурення такими планами бориславської влади. З іншої ж сторони, фінансування обмежене, непопулярні кроки по закриттю шкіл чи переведенню їх на початкові очікуються і в Дрогобицькому, і в інших районах Львівщини, адже є випадки, коли в класах навчається по 3 – 4 – 5 дітей, інколи вчителі та обслуговуючий персонал складають близько половини чисельного складу учнів.

Трускавець можуть окупувати китайці

Наше джерело в одній із господарюючих структур Трускавця повідомляє про плани її керівництва звільнити місцеве населення з метою працевлаштування дешевої азіатської робочої сили. Чутки про це не нові, адже відомо, що китайці ладні працювати навіть за миску рису, не ставлять умов, що «я це робити не буду, бо це не входить у мої посадові обов'язки». Не таємниця, що по багатьох санаторіях в нашому місті працівники, працюючи на половину чи дві третини посадового окладу, висловлюють незадоволення, яке інколи проявляється і в прихованому саботажі, навіть крадіжках майна господарюючих суб'єктів. Чи викинуть трускавчан на вулицю – це просто питання часу, адже вже частка працюючого місцевого населення (яке постійно проживає та прописане у Трускавці) неухильно скорочується на користь жителів сусідніх сіл та міст, а керівництво закладів у більшості своїй з місць набагато віддаленіших.

А тим часом із Трускавцем для поглиблення торгівельних відносин мають намір нав'язати більш тісні контакти і офіційні представники правлячої Комуністичної партії Китайської Народної Республіки – делегація з міста І У на чолі із заступником голови міськкому партії та іуського начальника відділу торгівлі можуть прибути в Трускавець вже на День Незалежності для тіснішого знайомства, вивчення ситуації та розроблення кроків подальшої співпраці.

Борислав затвердив екологічну програму

На сесії Бориславської міської ради, яка відбулася минулого тижня, було прийнято (затверджено) Комплексну програму охорони навколишнього природного середовища Борислава та Східниці на 2010 рік, інформує газета «Нафтовик Борислава». Теж було надано в оренду ряд земельних ділянок для ТзОВ «Вест Ойл Груп» та перейменовано кілька вулиць в мікрорайоні Діброва. А от земельні питання бориславськими обранцями були перенесені на наступне пленарне засідання.

Власна інформація

Співробітники ДАІ затримали водія, який збив у Трускавці скутериста і втік

7 червня від чергового лікаря Трускавецької міської лікарні надійшло повідомлення про те, що до них у приймальний покій доставлено травмованого працівника санаторію «Кришталевий Палац», що у місті Трускавець. Чоловікові діагностували перелом ребра, забій колінного суглобу та грудної клітки. Про це ЗІК повідомили у прес-службі управління ДАІ у Львівській області. Співробітники ДАІ Львівської області встановили, що травми людина отримала, керуючи скутером «Хонда», без державних номерних знаків. У Трускавці на вул. Стебницькій близько 18.00 на нього було скоєно наїзд автомобілем, яким керував невідомий водій. Однак, вже за лічені години інспекторам ДАІ вдалося вийти на водія-утікача – місцевого жителя, який керував автомобілем «Міцубіші». Зараз транспортні засоби поміщені на арештмайданчик, а із водієм автомобіля «Міцубіші» тривають слідчі дії.

www.zik.com.ua

Дрогобич і Санок розробили проект розбудови туристичної інформації

Як повідомив дрогобицький міський голова Микола Гук, міста-побратими Дрогобич і Санок (Республіка Польща) завершили розробку проекту «Розбудова туристичної інформації в Санокі і Дрогобичі», який фінансуватиметься Євросоюзом. Перед тим, як буде відкрито фінансування, у липні проект пройде процедуру погодження у Варшаві.

Загальна вартість проекту 525 394 тисячі євро. У Дрогобичі планується виконати робіт на 120 тисяч євро. У цю суму включено фінансування дворічного обслуговування туристичних маршрутів.

Зі слів координатора проекту від Дрогобича Юрія Мацорака, планується облаштувати двокілометрову туристичну трасу для велотуристів і маршрут «Вежа Ратуші», придбати для забезпечення їх обслуговування необхідну комп'ютерну і фототехніку, створити пункт прокату велосипедів, відновити сцену в Парку культури та відпочинку, що на вул.

Трускавецькій, організувати у дзвіниці костела музей культури і українсько-польської історії, встановити в місті інформаційний екран на базі комп'ютерних технологій, а на вежі Ратуші - вебкамеру, видати фотоальбом про прикордонний регіон Санока і Дрогобича, виготовити інформаційні таблиці, і рекламні матеріали тощо.

У Дрогобичі громадськість готує наступ на несанкціоновану торгівлю

У Дрогобичі серед людей наростає незадоволення тим, що центральні вулиці міста захаращені торговими палатками, автомобілями, внаслідок чого зруйновано покриття вул. Малий Ринок, непривабливий вигляд мають вул. Шолом-Алейхема, Ковальська. Представники громадськості апелюють до влади з вимогою навести порядок в центрі міста, погрожують пікетуваннями Ратуші.

Зі слів міського голови Миколи Гука, він вжив усіх необхідних заходів, щоб припинити стихійну торгівлю на вулицях в центрі міста. Два тижні, завдяки зусиллям міліції, стихійна торгівля в центрі міста не велася. Тим часом підприємці оскаржили в суді рішення і доручення, підписані міським головою, щодо ліквідації стихійної торгівлі. І суд, до розгляду справи по суті, зупинив їх дію. Коли відбудеться розгляд справи по суті, не знає ніхто.

Іван Тихий, «Дрогобицьке Земляцтво»

Краще поганий мир, ніж добра війна

Події навколо прийняття бюджету, а згодом і схвалення бюджету розвитку в Трускавці показали, що влітку традиційно, як ми і прогнозували, настає політичне затишшя. Дерти горло та воювати з млинами як Дон Кіхот, ламаючи списи, які пригодяться восени, не бажає ніхто – ні влада, ні опозиція, ні ті сили, які можна назвати «ні риба ні м'ясо». Тим більше, що за кожним кроком трускавецького політикуму, за кожним висловлюванням пильно стежать журналісти, які в нашому місті цього року довели, що до терміну «журналістська братія» в нас ще ой як далеко.

Період відпусток вносить свої корективи у політичні війни, навіть невідомо, чи вдасться голові назбирати кворум для скликання чергового пленарного засідання позачергової сесії в середині червня, адже – літо, гаряча пора, просто фізично в нас може не бути 24 депутатів на квадратні метри трускавецької площі. Кожна сила дає своїм, підконтрольним існуючим чи уявним «штабам» працювати поволі на «потім», на час, коли температура повітря зменшиться, а політична температура зросте. І це добре – припинення протистояння в пресі, відсутність скандальних звинувачень одних другими на сесіях, економіка висуває вимогу бути прагматичнішим і менш емоційним, а це сприяє порозумінню. Навіть чутки про нібито кулуарні домовленості між непримиренними досі ворогами свідчать про те, що вони (ці чутки) комусь вигідні і що нема нічого нового під сонцем, що сподіватися можна всього.

Напевно останнім ударом сокири війни можна назвати публікацію в «Трускавецькій газеті» (номер від 5 червня), де мера нашого міста вже традиційно названо «ляльководом», який смикає за ниточки і керує таким чином «ручними» депутатами. Але список тих депутатів, яких відносять до категорії ручних, викликає тільки посмішку, адже не все так просто, як хочеться комусь подати і ті 5 – 6 «вірних трускавецькій громаді» обранців насправді далеко не білі та пухнасті, а «ляльки» (називаємо поіменно, цитуючи це спонсороване кимось видання) Габриш, Гарванко, Остапчук, Маринкевич, Свіжинський, Лобик, Пономаренко, Ластовецький, Яцик, Умнова, Ковальчин, Шишко, Алієв, Швець, Даньків, Сарахман, Гурба зовсім не є «ляльками». Проте образа 17 (це лише в одному номері газети!) депутатів ТМР, обраних громадою, навряд чи матиме якусь реакцію зі сторони обранців, адже доводити, що ти не зрадник інтересів громади та пояснювати, чому ти за прийняття бюджету міста – нонсенс. Та й кому доводити? А скількох згадали «злим нетихим словом раніше...

Якщо позачергова сесія все ж завершиться в червні, то наступна чергова відбудеться аж у вересні – про це відкрито говорили самі ж депутати, так було і минулого року. Якщо ж все йтиме за окресленим досі планом Партії Регіонів, за яким місцеві вибори будуть в кінці жовтня і виборча кампанія триватиме всього 50 днів, то тоді кожен захоче використати сесійну залу для власного піар-виступу – хтось епатажно, хтось «коситиме» під єдиного захисника тої чи іншої вулиці (бо ж мажоритарка повертається), а третій взагалі захоче «прозвітувати» про бурхливу діяльність в V демократичному скликанні. Фактично стає зрозумілим кожному, що тоді шукати порозуміння буде навряд чи комусь вигідно – кожен захоче сторонитися діючої влади, вірячи в спростований історією міф, що опозицію люди сприймають значно краще, ніж владу і намагаючись «влізти» в ту опозицію, яка скоро стане гумовою, як маршрутка на Дрогобич.

Після літнього відпочинку в «теплих краях» та підрахунку прибутку за червень – серпень в час відсутності можна буде прикинути на око, скільки ж не жаль на виборчу кампанію, для того, щоб і надалі щось «вирішувати», а не просто бути «статистом» нашого славного курорту. Не хочеться забігати наперед та розкривати «фішки», які так старанно приховувала опозиція (а вони все ж «витекли» з іншою інформацією через окремих «надійних» та «вірних» «опозиціонерів»-однодневок), та битимуть по тому, в чому і самі не сильні і що становить головний біль кожної влади, незалежно чи це Київ, чи Бердичів, чи Луганськ, чи Львів, чи Трускавець.

А тим часом – літо, спека, відпочинок. В серцях окремих політиків є надія на чудо, що щось зміниться раптово, що їх трускавчани полюблять раптово, що вони потраплять туди, куди так прагнуть, теж «раптово». Але свавілля випадковості 2006 року буде, швидше за все, припинено, рада мусить отримати достойних, а не лише багатих чи популістських осіб. Народ, а не окремі кліки оцінюватимуть, наскільки добре працювала попередні роки чинна трускавецька влада і саме йому, а не політтехнологам, які так рвуться «рекламувати» Трускавець за допомогою фірми свого імені, вирішувати долю курорту, майбутнє своє та своїх родин, надр Трускавця, добробуту та благополуччя.

На Сході вітаються «Мир вам!». Євреї – «Шалом Алейхем», араби – «Салам Алейкум!». В нас така форма не прийнята історично, проте час від часу приходять такі моменти, коли сама душа волає при німих вустах – заспокойтеся, не воюйте, мир вам і мир всім нам! Хочеться завершення цього року із миром, стабільністю, визначеністю, щоб знати, хто є хто, хто мисливець, а хто педераст (як в тому анекдоті про мисливця). Літо, яке прийшло, можна назвати затишшям перед бурею. Хочеться лише, щоб ця буря не наробила біди, а реально очистила наш край, наше місто, відділила зерно від полови, щоб після неї дихати було легше і не лише дихати, а й жити.

Володимир Ключак

Turystycznymi szlakami (польською мовою)

Skąły w Jamielnicy

Cisza i spokój, odpoczynek i relaks – to jest to, czego tak pragnie człowiek dzisiejszych czasów, pragnie, szuka i z podziwem odkrywa, że znaleźć podobne miejsce nie jest sprawą aż tak łatwą. W naszym krótkim artykule pragniemy przybliżyć czytelnikom KG jedno z takich miejsc na Podkarpaciu, wioskę w obwodzie lwowskim, którą można nazwać raczej jeszcze nie otwartą dla świata, turystyki, zakątkiem dzikiej wspaniałej przyrody, częścią jakiej odczuwa siebie człowiek właśnie w podobnym miejscu.

Wioska Jamielnica w rejonie z centrum w Skole, jednym z trzech górskich rejonów Ziemi Lwowskiej, jest szeroko znana w wąskim kole. Oznacza to, że znaleźć informację o jej zaletach można tylko i wyłącznie w wydaniach specjalnych, dotyczących alpinizmu, extrimu i to tylko dzięki lwowiakowi Aleksandrowi Nużnemu z klubu turystyczno-badawczego VARIAHY.

Natura obficie obdarzyła tę małą wioskę, która liczy mniej niż pół tysiąca mieszkańców. Przepiękne skały, doskonały i zdrowy klimat, borówki, poziomki, truskawki i inne jagody, grzyby, piękny strumyk, upadający do rzeki Stryj, dzikie zwierzęta oraz różne tajemnicze historie, opowiadane przez ludność miejscową.

Skąły w Jamielnicy są piaskownikami, pochodzącymi z czasów dohistorycznych, jedna z wersji ich utworzenia udowadnia, że są one ułamkami lodowca, inna zaś mówi, że na tym terenie było niegdyś wielkie morze i skały są jakby pamiątką po tych czasach. Dzikie piękno, surowa natura, zachwycająca i pociągająca nie zabardzo sprzyjają nastrojowi na badania historyczne, raczej na miłowanie i zaszczyt Boskim Tworzeniem. Mało jest pisać o tym pięknie, to trzeba zobaczyć. Mam nadzieję, że kilka zdjęć pomogą czytelnikom KG wyczuć nastrój tych miejsc.

A poza tym – wioska jak wioska, trudny dojazd, złe nawet na ukraińskie warunki drogi, brak pracy, pijactwo i biedactwo, niewiele się tu zmieniło za stulecie czy i więcej, chłop jednakowo ciężko pracuje i teraz, podobnie jak i za Austrii, Polski, Niemców czy Sowietów. Lecz nie o tym jest artykuł, a o jednym z miejsc, które ma szansę, a nie rozwija się, które mogło by stać się perłą turystyczną, a w którym niema nawet jednego hotelu.

Gdy Państwo będziecie odwiedzać słynne Skąły Dowbusza (Bubnyszcze, obwód stanisławowski) lub twierdzę Tustań (wioska Urycz), to może znajdzie się chwila czasu i dla nawiedzenia Jamielnicy, znajdującej się opodal od głównych szlaków turystycznych tego regionu. Albowiem jeszcze nikt nie poszkodował, że zobaczył jak nie cud, to coś bardzo do niego podobne.

W samym końcu autor chce poinformować, że nie jest to artykuł zamówiony czy mający na celu uzyskanie jakiego by to nie było zysku – poprostu warto wiedzieć o tym, że ciszę i spokój, odpoczynek i relaks można odnaleźć nie tylko daleko, w krajach

ekzotycznych, ale i w zwykłej małej wiosce czy to w Polsce, czy na Ukrainie. Bo swoja rodzima ziemia da dużo więcej sił i zdrowia, nim kraje obce.

P. S. Więcej informacji o Jamielnicy można znaleźć (po-ukraińsku) na <http://yamelnicya.com>

Włodzimierz Kluczak, dwutygodnik «Kurier Galicyjski»

Бренд «Трускавець»

Робота над іміджем і з іміджем належить до основних завдань піару не лише в політиків чи фірм, але і в територіальних одиниць чи цілих країн. Пригадаймо, як оберігає свій імідж «найпотужнішої і найдемократичнішої держави Америка (та, що США), який імідж мають Іран, Афганістан, Північна Корея. В нашій державі ще треба проробити масу роботи, щоб сформувати такий імідж, який би нас задовольняв, але не про це сьогодні наша мова. Наше місто Трускавець, назва якого є брендовою і це ніхто не оспорує, теж потребує вдосконалення іміджу і роботи це мають не якісь «друзі деніські», а ми самі, мешканці Трускавця за сприяння, звісно ж, влади міста, та втім і опозиції. Імідж є найбільш ефективним способом проникнення у масову свідомість. Споживач (так-так, не лише фірми потребують споживача, але і Трускавець як курорт має довести, що саме сюди треба їхати і саме тут найкращий відпочинок) має мати позитивний образ нашого міста, в якому він почуватиметься у безпеці, де його не обмануватимуть, де є гарантії якщо не повного видужання, то принаймні значного покращення здоров'я. Постати в найбільш вигідному світлі для того, хто хоче відпочити та оздоровитися – так має стояти питання, для цього потрібні і певні акторські навички в плані пошуку шляхів привабливості для оточуючих. Без зайвої скромності скажемо, що ця технологія по просуванні бренду «Трускавецького вісника» як єдиного об'єктивного та найоперативнішого джерела інформації була використана нами досить успішно, чому б не використати цей позитивний досвід і для промоції Трускавця?

Бренд-маркетинг передбачає продаж «довготривалого» продукту, який неможливо перевірити зразу ж після придбання. В нашому випадку це продаж доброго імені курорту, який ласкаво запрошує всіх і для всіх є градація послуг як по потребах, так і по можливостях. На щастя, репутація нашого курорту не зазнала якихось серйозних ударів, якщо не враховувати періодичні страшилки мешканців Сходу про лютих бандерівців з обрізами за стріхою, а також чутки, які запускають наші конкуренти, буцімто і «Нафтуся» вже не тої якості, і Трускавець не той, що був колись – відпочити в ньому буцімто неможливо. На жаль, ганяючись за короткочасною політичною вигодою, є і в нас «підспівувачі» таких пісенок, які доходять до тям, коли вже частина відпочиваючих обирає інший варіант, не трускавецький.

Цільова аудиторія, на яку розраховуємо при просуванні бренду «Трускавець», включає і досить заможних людей, і тих, хто має проблеми зі здоров'ям в першу чергу сечовидільної системи організму (але не тільки), і тих, хто хоче в «Карпати», не усвідомлюючи, що є велика різниця між Яремчем, Славськом, Трускавцем і Буковелем – для людей, які в житті не бачили нічого крім рівнин, Трускавець може бути значно привабливішим, ніж «високі гори», де і дихати важче через розріджене повітря, і небезпек значно більше, ніж у мальовничому передгір'ї.

Трускавець в свідомості пострадянської людини міцно пов'язаний саме з поняттям «курорт», причому як курорт бальнеологічний, курорт, який має майже 200-річну історію і цим нехтувати не можна. Для споживача бренд має бути об'єктом прагнень і він має надати перевагу саме Трускавцю над іншими пропозиціями. Що робимо для цього ми на теперішньому етапі – запитання радше має статус риторичного, ніж прагматичного чи провокаційного, хоча й задає його «великий провокатор», «сірий кардинал по-трускавецьки» та «король журналістів», як дозволили собі обізвати мене мої ж колеги. Але повернімося до нашої безпосередньої теми – слід не просто сказати словами, який гарний наш Трускавець, важливо довести, що так воно і є, переконати. Не тільки фото в Інтернеті та позитивні відгуки на кількох мовах мають переконувати, але і «голосова пошта», коли ті, хто відпочив тут, у нас, сам рекламуватиме наш курорт. Про це ми вже писали у статті «Стратегічний розвиток міста-курорту: погляд зі сторони» в березні цього року, проте не до серйозного аналізу тепер – так вважають і влада, і опозиція, або так принаймні виглядає.

Однією з необхідних характеристик бренду «Трускавець» має бути і унікальність – чіткість дасть змогу відірватися від конкурентів. І не тільки це – робоча група по промоції Трускавця мала б бути створена і мала б діяти, а не просто взяти і перевести «питання реклами» з підпорядкування КП «Наше місто» в підпорядкування ... відділу з питань охорони навколишнього середовища та інспекції з благоустрою (!). Це хороший відділ і очолює його хороша людина, але чи правильно довантажувати тих, хто і так має по зав'язку функціональних обов'язків? Чому б не створити новий відділ при міській раді Трускавця, ліквідувавши кілька непотрібних, а очолити його мала б нормальна знаюча людина, хоча б така як автор цієї статті? Чи жарт це чи не жарт, але щось робити в напрямку промоції нашого курорту потрібно і то вже, і то радикально, інакше не тільки теперішня вотчина Богдана Івановича, який колись працював у Трускавці, вийде на кращі позиції від нас, але і територія, яка підпорядковується Бориславу. А цього допустити ми не маємо права.

Працювати є над чим – рекламно-сувенірна продукція, розширення інформаційного поля, в тому і в основному через on-line ресурси, розробка переліку відомих пам'яток, написання врешті-решт історії Трускавця такої як слід, а не пародії на історичне дослідження, робота над популяризацією мінеральних вод та одночасне із просуванням бренду міста просування бренду «Нафтусі», яка не може бути ні сколівська, ні якась інша, а виключно трускавецька, можливо навіть вирішуючи питання і в правовому руслі, через суди. А що – осучаснення візуальних елементів, розробка «візитних карток» міста на основі продуманих групою символів та фото, розміщення в Інтернеті відеопродукції в ширшому обсязі, ніж це є тепер, можливо навіть створення «відео екскурсії» за кошти, які варто передбачати в бюджеті для промоції (чи і з використанням спонсорських коштів), постійне демонстрування досягнень в галузі охорони здоров'я чи сервісу. Звісно ж, що потрібно шукати і бренд-партнерів, але, повторюся, не «денісок сваєво імені». Сучасний (!) бальнеологічний курорт, місто європейського рівня, яке динамічно розвивається, місце проведення саміту Президентів та Міжнародного економічного форуму, екологічно чистий куточок Західної України – це лише кілька з ключових фраз, які мають виникати на рівні підсвідомості при почутті слова «Трускавець». А щоб так було, то треба це у підсвідомість вбивати,

треба це «довбати», а це рутинна і тривала праця, результат якої прийде через час і окупить себе, хоч може це і виглядати на витрачання грошей без певної гарантії.

Коли це буде? Скоро. А тим часом наближається День міста (у Трускавці святкується на День медика, це третя неділя червня) – теж нагода пропіарити рідний Трускавець. І не глибоко в носі чи в дупі має бути такий захід тим, хто тепер не при владі, адже це свято не для влади, а для всіх нас. Навіть не як свято, а як рекламна акція, спрямована на популяризацію курорту. Курорту, який не має права відмовитися від формування свого бренду, інакше нащадки можуть нас проклясти. Sapienți sat.

Володимир Ключак

Служба 102 міста Борислава повідомляє

У період із двадцятого по тридцять перше травня 2010 року у місті скоєно п'ять крадіжок. Маємо також вісім випадків погроз фізичною розправою, одне хуліганство, чотири випадки нанесення громадянам тілесних ушкоджень, чотири шахрайства, три злочини по лінії боротьби із економічною злочинністю...

Завдяки проведеним оперативно-розшуковим заходам розкрито дві справи за фактами крадіжок. Встановлено також особи зловмисників, які погрожували громадянам міста фізичною розправою, нанесли тілесні ушкодження та причетні до вчинення хуліганських дій і скоїли злочини по лінії боротьби з економічною злочинністю.

Автомобіль ВАЗ-2107 фіолетового кольору, два непрацюючих телевізори, бетономішалку, алюмінієву трисекційну драбину, перфоратор, болгарку, електродриль зі свердлами та набором ключів, а також три подовжувачі із електропроводом різноманітної довжини стали здобиччю невідомих злочинців у ніч на 28 травня, які, зламавши замки, проникли у гараж гр. Т., який знаходиться на подвір'ї приватного будинку. Територія подвір'я була неогорожена, що спрощувало можливість здійснити крадіжку. За попередніми підрахунками, загальна сума шкоди, яку нанесли лиходії необачному господареві та власнику будинковолодіння й автомобіля, складає більше 35 тис. грн. Якщо б, окрім висячих замків, гаражні двері мали ще й врізний, територія подвір'я була огорожена, а головне - господар вжив усіх запобіжних заходів, які б унеможливили крадіжку автомобіля то, можливо, крадіжки не сталося б. Тому працівники міліції радять власникам автомобілів, що зберігаються у гаражах на приватних подвір'ях, подбати про безпеку власного майна і житті усіх заходів, які б унеможливили його крадіжку.

Власники чотирьох автомобілів позбулися реєстраційних номерів автомобілів. Цікаво, що один із власників авто стверджує: реєстраційний номер із його автомобіля викрали невідомі зловмисники близько четвертої години у ніч на 26 травня, а інші стверджують, що номерні знаки загубили під час руху автомобілів по дорозі із Борислава до Східниці. За цими фактами проводиться перевірка.

Два автомобілі без належним чином оформлених документів на перевезення вантажу зупинили співробітники відділення ДАІ з ОАТ м. Борислава під час несення служби нагляду за дорожнім рухом. У першому випадку автомобіль приватної компанії «Промтехсервіс» КраЗ перевозив металеві труби із документами, що мали явні ознаки підробки, у другому - автомобіль КамАЗ без будь-яких супровідних документів перевозив каміння. За цими фактами проводиться дослідча перевірка.

Газета «Нафтовик Борислава»

Степан Гірник: «Все, що я роблю, мені подобається»

Степан Гірник – приватний підприємець, займається торгівлею взуттям. Він народився у Стебнику. Останні два роки живе і працює у Дрогобичі. Пропонуємо інтерв'ю з ним з єдиної газети м. Стебника «Воля громади».

- Пане Степане, нещодавно Ви стали членом Асоціації підприємств і підприємців Стебника. Чому зробили такий крок?

- Я знаю всіх хлопців з Асоціації. З Павлом Побережним і Богданом Уневичем ми їздимо по святих місцях. Павло мене запитав, чи не хочу я приєднатись до них? Скажу відверто, що я не політик і взагалі скептично до цього всього ставлюся. Але мене переконали в тому, що Асоціація – це громадська організація, яка не залежить від політичних партій. Я підтримую задекларовані Асоціацією принципи і вважаю, що кожна людина повинна вносити свою лепту в загальну справу, якщо їй не байдуже життя Стебника. Мені життя Стебника не байдуже.

- Чому Ви стали підприємцем?

- Ніколи в житті не думав, що стану підприємцем. В дитинстві добре малював, та й зараз цей дар не зник. Хотів піти вчитися у Львівський деревообробний інститут або в Нижанковицьке училище, приваблювала мене робота з деревом. Але батьки були проти, бо я непогано вчився. Тому закінчив Новороздільський політехнічний технікум. І з'явилася мрія: мати власний автомобіль. Тато постійно працював на Півночі, і я туди поїхав. Занесло мене аж у Якутію, це за 11 тисяч кілометрів звідси. Майже як до Америки. Працював у золотовидобувній промисловості. Заробляв добре, але почались скорочення. Одним словом, купив я ВАЗ-2108, проїздив на ній дев'ять років. Колеги міняли одну машину за іншою, а я виявився консерватором. У Стебнику з другом почали свій бізнес, зайнялись продажем продуктів. Нарobili багато помилок, нікому було підказати. Ось я зараз можу щось підказати брату, він зі своєю дружиною займається бізнесом. Потім ми зрозуміли, що на пару бізнес не зовсім виходить, псується людські відносини. Інший друг запропонував працювати в Дрогобичі на промисловому ринку. В мене гроші, хтось має ідеї, і я ідеї мав. Сестра з швагром теж займалися бізнесом, узяти мене до себе. Працював трохи з ними, потім вирішив відокремитись. Їздив у Білорусію. Знаєте, є гроші, які ти важко заробив, вкладаєш їх у товар, а на ринку не розумієшся. Тобі подобається одна продукція, береш її, а людям вона не подобається. Розпродуєш потім задешево, аби грошей не втратити. Вже були думки залишити той бізнес, бо це не моє, але якось поступово мене це затягнуло, я почав розуміти бізнесову політику. Ті, хто розпочинав зі мною, вже бізнесом не займаються.

- І чим можете похвалитися?

- Займаюсь бізнесом уже 14 років. Маю два власних магазини, три власних контейнери і один магазин у Трускавці в оренді. Я вважаю, що все це завдяки Господові. Мама змалку навчила мене до церкви ходити, молитися, бути християнином. Вважаю, що на свій він багато досягнув.

- А свої художні нахили якось використовуєте у роботі?

- На жаль, ні. Єдине, що можу сказати: я людина творча, мені подобається все гарне, красиве. Хочу, щоб у бізнесі все було гарно. Не можна підходити до бізнесу з такої точки зору: поменше в нього вкласти і побільше взяти. Ні, треба побільше вкласти, і тоді буде віддача, але справа повинна лежати до душі. Можна, скажімо, зробити примітивний магазин, з простенькою побілочкою, зі скляними полицками. Але я вважав, що має бути ззовні гарний фасад, всередині гарний ремонт, меблі дорожчі. Звичайно, це більші матеріальні витрати, але вважаю, що це правильний підхід. Потрібно створювати імідж своєму магазину і тій продукції, якою займаєшся.

- Чим Ви займаєтесь у вільний час?

- Важке запитання. Я і водій, і вантажник, і бухгалтер, і керівник. Звичайно, це хибна думка: якщо я цього не зроблю, ніхто так не зробить. Я навіть телевизор не маю часу дивитись. Коли приходжу додому, нічого вже не хочеться, хоча закритись, побути у спокої. Але, знаєте, все, що я роблю, мені подобається. Я одержую задоволення від цього. Я кажу дівчатам, своїм працівницям, що на роботу треба йти як на свято. Я до них ставлюсь не як керівник до підлеглого, а як до партнерів по бізнесу. Має бути довіра.

- Чи маєте мрію у житті?

- Найбільша мрія з дитинства – мати власний будинок. Я собі казав: я буду не я, якщо не збудую собі будинок. Мої друзі знали про це. Нехай я буду важко працювати, але власний будинок собі збудую. Я не побудував будинок, але купив його собі. Всередині я вже зробив усе в ідеалі так, як хотів. Друзі приходять до мене, кажуть, що немає нічого особливого, але все дуже затишно. Я хочу, щоб надворі все було в зелені, росли туї, декоративні дерева, квіти, була бруківка.

- Чому сусідній Стрий видається європейським містом, а Дрогобич і Стебник - радянським?

- У мене в Стрию живе друг, він займається таким самим бізнесом, що і я. Ось я приїжджаю у Стрий і насолоджуюсь цим містом. Стрий – не в Польщі, не в Угорщині, не в Німеччині, а тут поруч, за якихось тридцять кілометрів, але чому в Стрию дороги повинні бути кращими за наші? Чому в Стрию кожне дерево у центрі міста може бути огорожене кованою огорожею? Чому, коли він відкривав свій магазин, влада поставила перед ним умову: зробити фасад першого поверху, де його магазин, і фасади другого і третього поверхів такого ж кольору. А у нас як? Зробив собі фасад першого поверху, а далі – як Бог дасть. Наступні умови: купити для міста один ліхтар, який освітлює вулицю, великий бак для сміття. Скажу відверто, мені також багато умов поставили, але це все стосувалося конкретних чиновників, грошей у їхню кишеню. Ще одну умову йому поставили: зробити пандус для інвалідів і дзвінок, щоб вони могли під'їхати і їм відчинили двері. Коли він мені це розказував, приємно мене це вразило. Тобто влада Стрия дбає за місто.

- Що би Ви особисто хотіли змінити у Стебнику?

- Нереально все зразу взяти і змінити. Це треба робити поступово. Треба, щоб змінювалась свідомість людей. Вони повинні дбати за свій під'їзд, біля будинку має бути чисто. Це не є щось неймовірне і надзвичайне, не потребує вкладання коштів. Цю людську свідомість слід ро-буджувати. Люди повинні усвідомити, що це ми маємо самі зробити, ніяка влада нам цього не зробить. Якщо буде Божа воля, я би хотів, щоби мій внесок у розвиток міста був ефективним.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Реклама та оголошення

Запрошуємо вас відвідати Єпархіальний музей у Трускавці, який знаходиться в приміщенні Самбірсько-Дрогобицької єпархії УГКЦ за адресою: вул. С. Бандери, 19 (поблизу церкви св. Миколая). Музей працює щодня крім вихідних та релігійних свят з 10.00 до 17.00. Вхід вільний.

Запрошуємо вас відвідати вечори органної музики, духовної поезії та співу за адресою: м. Трускавець, вул. Суховоля, 1 (приміщення римо-католицького костелу). Вечори відбуваються у вівторок, п'ятницю та неділю о 20.00.

СПА-готель «П'ятий океан» запрошує гостей міста Трускавця зупинитися, відпочити, оздоровитися. На території комплексу функціонує СПА-центр «П'ятий океан» і ресторан «Мисливський рай». Елітність, професійність, конфіденційність та небагатолюдність гарантовано. Детальніша інформація – на сайті www.karpatypremium.com

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: Email: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець»,

окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець». Наш партнер – «Сайт

правдивих новин» <http://pravdyvo.org.ua>